

willen

Omdat ook

weten wat bij de

te lezen valt:

Het thema van de Poëzieweek 2018 is theater, een ideale gelegenheid om tot in de verste hoeken van Ter Vesten poëzie te brengen, daarbij worden zelfs de kleinste kamertjes niet vergeten.

Dichters van dienst zijn de leerlingen van de woordafdeling Literaire Creatie van de Stedelijke Academie Muziek Woord Dans Sint-Niklaas. Zij kregen de opdracht om voor deze gelegenheid een gedicht te componeren. Het kader was theater, maar enkele creatievelingen focussten zich liever op de reis zuidwaarts die verbonden is aan de gekozen tentoonstellingslocatie. U kunt de gedichten in Ter Vesten lezen vanaf Gedichtendag 25 januari 2018.

Gemiet op uw gemak van:

Reisgezel ▼ Joke Bosch

Voor het zwarte gat ▼ Shana Debusschere

Hoofdrol ▼ Dieter De Wilde

Koorts ▼ Marlies Eelen

houten maskers. ▼ G. L

applaus. ▼ Christ Lens

Zending ▼ Piet Van Bouchaute

Zuidwaarts ▼ Boyd Van Praagh

Leggever, redacteur & coördinator: Sofie De Moor
met dank aan Frank Pollet

BV

BEVEREN

VERBORGT

VER

TEN

POËZIEWEEK

2018 - 2019

IN DER BIEREN EN IN DE KAMEREN

Verantwoordelijke uitgever: Marc Van de Vyver, Broegomsester, Stationsstraat 2 ▼ 9130 Beveren

Voor het zwarte gat

De buurmeisjes doen toneel, dus ga ook maar mee. Toneel spelen is alles behalve doen alsof. En gij, gij zijt nen boom. Welke jongen vindt gij de knapste? Kent ge uw tekst nu nog niet? Stille in de coulissen!

Voor mij een tomatensoep en paprikachips. Uw voeten van die zetels. Zit gij thuis ook zo? Delphine is weer te laat. Wedden dat ze hier vijf minuten voor de voorstelling is? Zou die nieuwe een toffe zijn? Ik hoop dat mijn scene nog niet aan beurt is. Ik heb mijn tekst nog niet geleerd.

Ge moet die chips in die soep doppen. Heerlijk. Toi toi toi! Ik stop er mee. Binnen godverdomme een week is het première! Hebt gij geen zenuwen? Bah! Dat kan toch niet lekker zijn. Ik hoop dat ik die rol heb. Breek een been! Maar niet echt eh!

Onze regisseur is weer over zijn toeren. Voor mij ook tomatensoep en paprikachips. Die is gewoon gaan overgeven, middenin het stuk! Hebt ge dat gezien? Siel heeft Tom een zuigplek gegeven, net voor hij op moest. Ik ben weer te veel geschminkt.

Stephanie en Pieter moeten kussen in de laatste scène. Op de mond! We hebben keivvel overgeslaan. Ik ben precies een gloeilamp op dat podium. Zo'n slecht publiek vandaag. Zouden ze iets gemerkt hebben?

Shana Debusschere

Reisgezel

Avonturier kiest zijn kaart, zelfreker

Ben jij wie je zijn moet?

gaat hij bergen binnen. Twijfel

Welk geluid volgt jou op reis?

sluipt om labrynt en woud. Zijn schaduw

Geef jij je vraag water?

wordt gevangen, hij reist verder met

Of verdrinkt ze?

een resonantie van leegte. Enkel

Vertel je dit aan niemand?

de eindhalte omhult zijn ware aard. Hij zet

zijn sprookje op sterk water.

Blijf je een mysterie?

Joke Bosch

Omdat ook

willen

weten wat bij de

te lezen valt:

Koorts

Held staat op
hout. Spot
aan. Stof leidt
noten naar
de balk om.
Hoog? Laag!
Het doek valt.

Marlies Eelen

houten maskers.

Het is een kreek in de woestijn
die dorst lest. Een kompas
dat de weg wijst wanneer
ze verdwaald zijn.

Het zijn maskers die hen
onbreekbaar,
onkwetsbaar en
onschenbaar
maken.

Althans. Dat denken ze. Zolang
ze dat denken zal dat ook de
werkelijkheid zijn.

In die drukke wereld draagt iedereen

GL

Zending

Gehuld in zwart habijt
schudt de zending
zijn kussen op. Brengt
toegewijde handen
samen en buigt biddend
het hoofd. Zoekt een plek
van rust,
loost druppelsgewijs
porties alledaags gedruis,
gedoe, gedaas in de Stille
Zuidzee van Zazen. Zijn
kruin waaiert open als koraal
en spiegelt strepen zon.

Op zijn rechterschouder strijkt
haast onhoorbaar
een witte uil neer
die met de spraak van Lao Tse
fluistert: “Oehoe, is wat is?”

Even raakt de roerloze zijn
tel kwijt: “Kom jij uit Jannus’
fabelkraant?” De vroede vogel
knipoogt: “Nee, ik ben
echt waar net echt.”

“Blijf”, prevelt de monnik
en richt weer zijn zinnen
op niets minder dan
de keurig getimede ratificering
der Pacificatie van Destebergen.

Piet Van Bouchaute

applaus.

Denk: Shit! En klap
van de zweep en op
de vuurpijl. Tover dromen
in het duister. Schitter

onder spot
lights en jank
de planken
koortsig. Speel
in the place

to be, or not. Ga af
als gieters. Verdwijn
van het toneel
met leugens om
het best. Sterren
zijn nooit
te hoog
immer voor

Christ Lens

Zuidwaarts

(Eén!) Adam en Eva hadden twee
benen met ertussen vijgenbladen.

ieder op zich en beiden. Samen zijn ze
energie. (Twee!) Het edel dier ploft
vijgen, het is energie. (Drie!) Je kat doet
in de bak en je poes maakt jou een zij zei

hij en zij zei ja, maar bovenal ben ik
energie. (Vier!) Mijn goudvis poedelt
in zijn kom en denkt (één, twee,
vergeten) bluppen is zilver, zwemmen is goud;
maar eerst, vis: vis energie. (Vijf!) De sterke
beer brult, rolt, huilt. Zijn poot heelt

het versplinterde oog. De beer wordt weer
zen want beren, ook beren zijn energie.
(Zes!) zwaluwen zwemmen zuidwaarts met
in het zog Eva, Adam, Noach, de poes en alle
anderen in de Ark van Alladin: alle liefdes
paren die met liefde paren baren energie.

Boyd van Praagh